

III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 6. november 2013

om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles bankafviklingsfond og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010

(CON/2013/76)

(2014/C 109/02)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 3. september 2013 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om Europa-Parlamentets og Rådets forslag til en forordning om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles bankafviklingsfond og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾ (herefter »forordningsforslaget«). ECB modtog den 14. oktober 2013 en anmodning fra Europa-Parlamentet om en udtalelse om forordningsforslaget.

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da forordningsforslaget indeholder bestemmelser, der berører ECB's opgaver med hensyn til politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringsvirksomheder, som omhandlet i traktatens artikel 127, stk. 6, og bestemmelser, der berører Det Europæiske System af Centralbankers bidrag til en smidig gennemførelse af politikkerne vedrørende det finansielle systems stabilitet, som omhandlet i traktatens artikel 127, stk. 5. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

1. Generelle bemærkninger

ECB støtter fuldt ud oprettelsen af en fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism, »SRM«) som vil bidrage til at styrke Den Økonomiske og Monetære Unions struktur og stabilitet. ECB benytter desuden lejligheden til at gentage den holdning, som blev tilkendegivet i ECB's udtalelse af 27. november 2012 om et forslag til Rådets forordning om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (CON/2012/96)⁽²⁾, nemlig at den fælles afviklingsmekanisme er et nødvendigt supplement til Den Fælles Tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism, »SSM«) med henblik på at opnå en velfungerende union for det finansielle marked. En sådan mekanisme skal derfor være oprettet, når ECB i fuldt omfang påtager sig sine tilsynsopgaver. Forordningsforslaget indeholder tre elementer, som er af afgørende betydning for en effektiv afvikling, nemlig: a) en fælles ordning, b) en fælles myndighed og c) en fælles fond. Forordningsforslaget er en reaktion på Det Europæiske Råds konklusioner af 13.-14. december 2012 og 27.-28. juni 2013⁽³⁾, som tog udgangspunkt i rapporten »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union«⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ KOM(2013) 520 endelig.

⁽²⁾ EUT C 30 af 1.2.2013, s. 6. Alle ECB's udtalelser er offentliggjort på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Findes på Det Europæiske Råds websted www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁾ Rapporten blev fremlagt på Det Europæiske Råd i december 2012 og findes på Det Europæiske Råds websted www.consilium.europa.eu.

Det er ECB's opfattelse, at de generelle principper, som er nævnt nedenfor, er af central betydning for den fælles afviklingsmekanismes effektivitet, og ser med tilfredshed, at de i store træk også afspejles i forordningsforslaget.

- 1.1 Den fælles afviklingsmekanismes anvendelsesområde bør omfatte alle kreditinstitutter, der er etableret i medlemsstater, som deltager i SSM.
- 1.2 En stærk, uafhængig, fælles afviklingsmyndighed bør være omdrejningspunktet for den fælles afviklingsmekanisme med tilstrækkelige beslutningsbeføjelser til at foretage afvikling til gavn for stabiliteten i euroområdet og i hele Unionen. Den fælles afviklingsmekanisme er et nødvendigt supplement til SSM⁽⁵⁾, idet ansvarsniveauet og beslutningsbeføjelserne for henholdsvis afvikling og tilsyn skal være i overensstemmelse med hinanden. I denne henseende er ECB enig med Kommissionen i, at en fælles mekanisme er bedre i stand til at sikre en optimal afvikling, herunder en passende byrdefordeling, end et netværk af nationale afviklingsmyndigheder. Koordineringen af nationale afviklingssystemer har ikke vist sig tilstrækkelig til at sikre de mest rettidige og omkostningseffektive afviklingsbeslutninger, især i grænseoverskridende tilfælde.
- 1.3 Beslutningsprocessen bør give mulighed for rettidige og effektive beslutninger, om nødvendigt inden for et meget kort tidsrum, f.eks. et par dage eller, om nødvendigt, et par timer. Den bør baseres på en passende afviklingsplanlægning.
- 1.4 Den fælles afviklingsmyndighed bør have tilstrækkelige beføjelser, værktøjer og økonomiske ressourcer til at afvikle institutioner som fastsat i det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker.
- 1.5 Den fælles afviklingsmyndighed bør have adgang til afviklingsfinansiering gennem Den Fælles Bankafviklingsfond, der bør finansieres ved hjælp af risikobaserede ex ante-bidrag fra alle banker, som er underlagt den fælles afviklingsmekanisme, om nødvendigt suppleret med ex post-bidrag. Desuden bør der være en midlertidig, finanspolitisk neutral offentlig bagstopper, som kunne stilles til rådighed i form af en kreditlinje til Den Fælles Bankafviklingsfond.
- 1.6 Den planlagte ramme for den fælles afviklingsmekanisme bør sikre en tæt koordinering mellem den fælles afviklingsmekanismes afviklingsfunktion og SSM's tilsynsfunktion, samtidig med at de respektive institutionelle ansvar opfyldes og respekteres.

Både SSM og den fælles afviklingsmekanisme udgør vigtige dele af bankunionens integrerede finansielle ramme, som vil bidrage til at bryde forbindelsen mellem banker og stater i de pågældende medlemsstater og vende den aktuelle proces med fragmenteringen af de finansielle markeder.

ECB giver sin fulde tilslutning til den planlagte tidsplan for den fælles afviklingsmekanisme. Ifølge tidsplanen vil den fælles afviklingsmekanisme træde i kraft senest medio 2014 og blive fuldt operativ fra 1. januar 2015. Denne tidsplan tager højde for, at den fælles afviklingsmekanisme er et centralt element i bankunionen.

2. Specifikke bemærkninger

2.1 Retsgrundlag

Kommissionen foreslår traktatens artikel 114 som retsgrundlag for forordningen. I henhold til denne bestemmelse kan der vedtages foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. ECB er bekendt med, at andre EU-institutioner er i færd med at vurdere det foreslåede retsgrundlag, og bemærker sig de ændringer af forordningsforslaget, som er blevet foreslået for at sikre, at artikel 114 er et muligt retsgrundlag, hvorved forordningsforslagets mål om at bevare det indre markeds integritet og forbedre dets funktionsmåde gennem en EU-myndigheds ensartede anvendelse af fælles afviklingsregler og adgang til Den Fælles Bankafviklingsfond kan opnås.

⁽⁵⁾ Jf. desuden Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 29. november 2012 om et forslag til direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (CON/2012/99) (EUT C 39 af 12.2.2013, s. 1).

2.2 Den Fælles Afviklingsinstans' forvaltning og ansvarlighed

ECB kan generelt tilslutte sig den foreslåede forvaltningsramme, navnlig det forhold, at ingen af parterne, især ikke nationale afviklingsmyndigheder, får vetoret under Den Fælles Afviklingsinstans' (herefter »Afviklingsinstansen«) beslutningstagning. Den endelige beslutningskompetence vedrørende en faktisk afvikling af et kreditinstitut ligger fortsat hos Kommissionen, men Afviklingsinstansen vil få vide, uafhængige beføjelser til at udarbejde afviklingsplaner⁽⁶⁾ og afviklingsordninger⁽⁷⁾ og anmode om gennemførelsen heraf. Det er af største betydning, at den fælles afviklingsmekanismes beslutningskapacitet og fremgangsmåde ved afstemninger sikrer en effektiv og rettidig beslutningstagning, især i kriseperioder. Det bør defineres mere præcist, hvilke ansvarsområder de myndigheder, der er involveret i afviklingsprocessen, har, for at undgå dobbeltkompetence eller overlappning af kompetence. Med hensyn til Afviklingsinstansens beføjelser vil en mere fyldeg beskrivelse af, hvordan disse beføjelser vil blive udført, føre til bedre overensstemmelse med Meroni-doktrinen⁽⁸⁾, i det omfang det er nødvendigt, med det formål at sikre, at der samtidig er tilstrækkelig fleksibilitet til at håndtere hver enkelt afviklingssag. Endelig skal den foreslåede forordning sikre, at Kommissionens faktiske afviklingsbeslutninger træffes så hurtigt, som det er nødvendigt⁽⁹⁾.

ECB glæder sig over den foreslåede ramme for Afviklingsinstansens ansvarlighed, som stemmer overens med Unionens institutionelle ramme. Aftalen mellem Europa-Parlamentet og Afviklingsinstansen om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og overvågning⁽¹⁰⁾ bør respektere fortrolighedskravene i overensstemmelse med EU-love og nationale love, især med hensyn til tilsynsoplysninger, som Afviklingsinstansen har indhentet fra ECB og kompetente nationale myndigheder.

2.3 Samarbejde mellem afviklings- og tilsynsmyndigheder

ECB glæder sig over bestemmelserne om det tætte samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og afviklingsmyndigheder⁽¹¹⁾. Hvad angår ECB, bør de opgaver og ansvarsområder, som fastsættes i forordningsforslaget, være med forbehold af og må ikke gå ud over de opgaver, som ECB er tildelt ved traktaten, statuttet for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (»ESCB-statuttet«) og navnlig Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter⁽¹²⁾ (»SSM-forordningen«). ECB bemærker, at forordningsforslaget ikke tildeler den nye opgaver og ansvarsområder, men medfører et tæt samarbejde og udveksling af oplysninger⁽¹³⁾. Af hensyn til klarhed anbefaler ECB, at henvisninger i forordningsforslaget til ECB's opgaver og ansvar, hvor det er relevant, bør henvise til ECB's opgaver og ansvarsområder, der er tildelt den ved SSM-forordningen⁽¹⁴⁾.

ECB bemærker endvidere, at forordningsforslaget fastsætter, at når ECB indbyder en repræsentant for Afviklingsinstansen til at deltage i ECB's Tilsynsråd, udpeger Afviklingsinstansen en repræsentant. SSM-forordningen fastsætter imidlertid, at når Afviklingsinstansen er oprettet, kan ECB's Tilsynsråd indbyde formanden for Den Europæiske Afviklingsmyndighed til at deltage i Tilsynsrådets⁽¹⁵⁾ møder som observatør. Forordningsforslaget bør ændres for at sikre, at der er fuldstændig konsekvens⁽¹⁶⁾.

⁽⁶⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 7.

⁽⁷⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 20.

⁽⁸⁾ Dom af 13. juni 1958 i sag 9/56, Meroni mod Den Høje Myndighed (Sml. 1958, s. 133), dom af 14. maj 1981 i sag 98/80, Romano mod INAMI (Sml. 1981, s. 1241), og dom af 12. juli 2005 i forenede sager C-154/04 og C-155/04, Alliance for Natural Health m.fl. (Sml. 2005 I, s. 6451).

⁽⁹⁾ Jf. f.eks. kommentarerne til forordningsforslagets artikel 16 nedenfor og i ændringsforslag 6.

⁽¹⁰⁾ Forordningsforslagets artikel 41, stk. 8.

⁽¹¹⁾ Jf. forordningsforslagets kapitel 4: Samarbejde.

⁽¹²⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63. Jf. navnlig SSM-forordningens artikel 3, stk. 3, og artikel 27, stk. 2.

⁽¹³⁾ Forordningsforslagets artikel 27, stk. 2 og 3.

⁽¹⁴⁾ Jf. f.eks. ændringsforslag 2, 5, 8 og 10.

⁽¹⁵⁾ Jf. SSM-forordningens artikel 26, stk. 11, og 70. betragtning.

⁽¹⁶⁾ Jf. ændringsforslag 12.

Det er helt afgørende, at afviklingsmyndigheders og tilsynsmyndigheders respektive roller og ansvarsområder holdes adskilt, før en eventuel krise kan forventes, og i de første faser af en krise, hvor tilsynsmyndigheden kan anvende foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben over for et kreditinstitut, samt når betingelserne for afvikling og nedskrivning af kapitalinstrumenter vurderes.

For det første ligger eneansvaret med hensyn til de skridt eller foranstaltninger, der træffes i fasen for tidlig indgriben, hos tilsynsmyndigheden. Når der anvendes foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben, er det vigtigt, at tilsynsmyndigheden underretter Afviklingsinstansen uden unødigt forsinkelse. Den pligt til at høre afviklingsmyndighederne, før der tages yderligere skridt i forbindelse med tidlig indgriben, som det foreslås, at ECB (eller nationale tilsynsmyndigheder) har, er imidlertid ikke i overensstemmelse med kravet om at tage omgående, effektive skridt i forbindelse med tidlig indgriben inden for et integreret system med eneansvar vedrørende tilsyn. Derfor bør ECB eller en national tilsynsmyndighed kun anmodes om at underrette afviklingsmyndighederne om sådanne skridt så hurtigt som muligt⁽¹⁷⁾. Endvidere bør Afviklingsinstansen i fasen med tidlig indgriben udføre sine interne forberedelser på en måde, så markedstilliden ikke skades, og det pågældende instituts situation eventuelt bliver værre. Derfor bør handlinger som f.eks. at anmode om oplysninger og kontrol på stedet primært udføres af tilsynsmyndigheden, som i overensstemmelse med direktivet om genopretning og afvikling af banker vil give afviklingsmyndigheden alle de oplysninger, som er nødvendige for forberedelserne af instituttets afvikling⁽¹⁸⁾. Ukoordinerede undersøgelsesaktiviteter og kontrol på stedet udført af afviklingsmyndigheden bør undgås, fordi det kan undergrave tilliden⁽¹⁹⁾.

For det andet bemærker ECB vedrørende vurderingen af de omstændigheder, der udløser afvikling, at det i forordningsforslaget anerkendes, at tilsynsmyndigheden er bedst placeret til at vurdere, om et kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og om det ikke med rimelighed ser ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende inden for en rimelig tidshorisont⁽²⁰⁾. Det er ECB's opfattelse, at den respektive tilsynsmyndighed, dvs. ECB eller kompetente nationale myndigheder, bør tildeles eneansvaret for at vurdere disse to kriterier i overensstemmelse med kompetencefordelingen ifølge SSM-forordningen. Dette vil sikre en klar fordeling af ansvar, som vil fremme en omgående og effektiv afvikling⁽²¹⁾. Forordningsforslaget bør fastsætte, at Kommissionen kan beslutte at anbringe et institut under afvikling på grundlag af en sådan tilsynsvurdering alene⁽²²⁾. Denne tilsynsvurdering vil derfor være en nødvendig, men ikke tilstrækkelig, betingelse for anbringelsen af et institut under afvikling.

For det tredje er tilsynsmyndigheden også bedst placeret til at vurdere, om en enhed eller en koncern ikke længere vil være levedygtig uden en kapitalnedskrivning eller -konvertering, og om der kræves ekstraordinær støtte fra det offentlige. Vurderingen af levedygtighed vil blive foretaget enten før eller samtidig med vurderingen af, om banken opfylder betingelserne for afvikling, og den vil således blive udført, før der indledes en afvikling. Derfor bør forordningsforslaget klart lægge ansvaret for denne vurdering hos tilsynsmyndigheden, og denne tilsynsvurdering bør være en nødvendig forudsætning for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter⁽²³⁾.

Desuden bør Afviklingsinstansen og Kommissionen for at sikre, at der er et passende kontrolsystem, når som helst kunne anmode tilsynsmyndigheden (ECB eller den kompetente nationale myndighed) om en vurdering, hvis et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller det vurderes, at den ikke

⁽¹⁷⁾ Forordningsforslagets artikel 11, stk. 4, bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Jf. ændringsforslag 5.

⁽¹⁸⁾ Artikel 23, stk. 1, litra ec), i den generelle indstilling om forslaget til et direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EØF, af direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af forordning (EU) nr. 1093/2010, som medlemsstaternes finansministre vedtog på Ecofin-Rådet den 27. juni 2013 [2012/0150 (COD)-11148/1/13 Rev 1].

⁽¹⁹⁾ Jf. ændringsforslag 14.

⁽²⁰⁾ Følgende fremgår af 16. betragtning til forordningsforslaget: »Som tilsynsmyndighed inden for den fælles tilsynsmekanisme er ECB bedst placeret til at vurdere, om et kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og om det ikke med rimelighed ser ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende inden for en rimelig tidshorisont«.

⁽²¹⁾ Dette blev også påpeget i udtalelse CON/2012/99, punkt 2.1.

⁽²²⁾ Jf. ændringsforslag 6.

⁽²³⁾ Jf. ændringsforslag 8.

længere vil være levedygtig uden en kapitalnedskrivning. Dette vil modvirke en eventuel tilsynsmæssig passivitet i en situation, hvor afviklingsmyndigheden skønner, at handling er nødvendig⁽²⁴⁾.

Endelig fastsættes det i forordningsforslaget, at ECB og de nationale tilsynsmyndigheder skal forsyne Afviklingsinstansen og Kommissionen med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. Udveksling af oplysninger er en vigtig forudsætning for, at både tilsyn og afvikling fungerer effektivt. Det bør derfor tydeliggøres, at alle forpligtelser med hensyn til tilvejebringelse af oplysninger er gensidige. Tilsynsmyndigheden bør navnlig informeres hurtigst muligt om alle planlagte og trufne foranstaltninger i løbet af afviklingsproceduren, således at den kan foregribe mulige konsekvenser for den finansielle stabilitet og advare afviklingsmyndigheden herom⁽²⁵⁾.

2.4 ECB's deltagelse i Afviklingsinstansen og centralbankers generelle deltagelse

ECB gør opmærksom på, at 19. betragtning til forordningsforslaget, som omtaler »repræsentanter« for Kommissionen og ECB, ikke er i overensstemmelse med forordningsforslaget i øvrigt, hvorefter nogle af Afviklingsinstansens medlemmer udpeges af Kommissionen og ECB. Nærmere bestemt fastsættes det i forordningsforslagets artikel 39, at Afviklingsinstansen bl.a. er sammensat af et medlem udpeget af ECB med en mandatperiode på fem år, som ikke kan forlænges. I henhold til forordningsforslagets artikel 43 skal Afviklingsinstansens medlemmer handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i hele Unionens interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU's institutioner eller organer, medlemsstaternes regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ. I henhold til forordningsforslagets artikel 45 og 49 deltager det af ECB udpegede medlem i plenarmøderne samt i Afviklingsinstansens eksekutivmøder med stemmeret.

For mere præcist at afspejle forskellen mellem ECB's rolle i medfør af SSM-forordningen og ECB's rolle som deltager i Afviklingsinstansen i medfør af forordningsforslaget samt opretholde adskillelsen af de institutionelle ansvarsområder for tilsyns- og afviklingsfunktionen i Unionen anbefaler ECB, at ECB har en stående invitation til at deltage som observatør i alle Afviklingsinstansens møder (plenarmøder og eksekutivmøder)⁽²⁶⁾.

I betragtning af centralbankernes vigtige rolle og ekspertise inden for finansiell stabilitet og deres makroprudentielle ansvar bør nationale centralbanker — der ikke fungerer som afviklingsmyndigheder ifølge national ret — have ret til at deltage i Afviklingsinstansens møder som observatør og bør, sammen med ECB, deltage i vurderingen af en afviklings systemiske virkning⁽²⁷⁾.

2.5 Vurdering af afviklingsmuligheder og minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver

ECB glæder sig over forordningsforslagets bestemmelser om, at Afviklingsinstansen vil foretage en vurdering af afviklingsmulighederne vedrørende en i artikel 2 omhandlet enhed i samråd med den kompetente myndighed, herunder ECB⁽²⁸⁾. Samråd med tilsynsmyndigheden er tilstrækkeligt, hvad angår selve vurderingen, hvorimod foranstaltninger med henblik på at fjerne hindringer for afvikling bør bestemmes og gennemføres i fællesskab i samarbejde med tilsynsmyndigheden. Dette vil afspejle den omfattende inddragelse af tilsynsfunktionerne i udformningen af afviklingsplanerne⁽²⁹⁾. Denne vurdering bør ikke påregne økonomisk støtte fra Den Fælles Bankafviklingsfond, undtagen til tilvejebringelse af midlertidig likviditet. Solvensstøtte fra fonden ville ikke være i overensstemmelse med det almindelige princip om, at aktionærerne og kreditorerne i de enkelte institutter eller koncerner er de første, der absorberer tabene i en afvikling⁽³⁰⁾. Den Fælles Bankafviklingsfond stiller kun midler til rådighed, hvis der ikke er

⁽²⁴⁾ Jf. ændringsforslag 8.

⁽²⁵⁾ Jf. ændringsforslag 11, 12 og 13.

⁽²⁶⁾ Jf. ændringsforslag 15, 16 og 17.

⁽²⁷⁾ Jf. ændringsforslag 15.

⁽²⁸⁾ Dette er i overensstemmelse med Rådet for Finansiell Stabilitets »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« fra oktober 2011. Dokumentet findes på Rådet for Finansiell Stabilitets websted www.financialstabilityboard.org. Jf. bilag II og afsnit 10.

⁽²⁹⁾ Jf. ændringsforslag 3.

⁽³⁰⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 13, stk. 1.

tilstrækkelig finansiering til rådighed via aktionærer og kreditorer. Derfor bør vurderingen af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder sikre, at der er tilstrækkelig tabsabsorberende kapacitet til en troværdig afviklingsstrategi i selve instituttet eller koncernen⁽³¹⁾.

Det er ECB's opfattelse, at minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver er et centralt element med henblik på at sikre, at der er afviklingsmuligheder og tilstrækkelige tabsabsorberingsmuligheder. I denne henseende bør den kompetente myndighed have en større rolle i fastsættelsen af minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, da disse elementer kan have en direkte effekt på en banks virksomhed som en going concern og derfor er relevante for den kompetente myndighed. Derfor bør minimumskravene til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver fastsættes af Afviklingsrådet »i samarbejde« med den kompetente myndighed⁽³²⁾. Hvad angår de generelle bestemmelser for minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, konstaterer ECB, at der med forordningsforslaget sikres fuld overensstemmelse med det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker, og at det således også krydshenviser med hensyn til kriterierne for nedskrivningsrelevante passiver⁽³³⁾.

2.6 *Bail-in*

Ifølge forordningsforslaget skal bail-in-bestemmelserne gælde fra 1. januar 2018. Det betyder, at den fælles afviklingsmekanisme muligvis skal afvikle banker uden dette afviklingsværktøj fra 2015 til 2018. Hvis der i en afvikling anvendes midler fra det offentlige eller midler fra Den Fælles Afviklingsfond, vil de nye statsstøtteregler⁽³⁴⁾ imidlertid kræve obligatorisk bail-in af kapital og efterstillet gæld. Det vil dog være usikkert, hvorvidt usikret seniorgæld kan underlægges bail-in, da medlemsstaterne selv kan beslutte, om de vil afvente indførelsen af en bail-in-ramme.

På denne baggrund går ECB ind for, at bail-in-værktøjet gennemføres før 2018. Bail-in anses for allerede i vid udstrækning at være indregnet i prisen, så virkningen på finansiering forventes at være marginal. Desuden vil det bidrage til retssikkerhed, konsistens og forudsigelighed, at bail-in-værktøjet er til rådighed, så man undgår midlertidige løsninger⁽³⁵⁾.

Bestemmelsen om prioritetsordenen for fordringer ved insolvens, som fastsætter, i hvilken orden tab allokeres i bail-in⁽³⁶⁾, er tilsyneladende ikke identisk med bestemmelserne i det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker. Derfor bør der skabes konsistens, afhængigt af den endelige tekst, som EU-lovgiver vedtager. Især bør dækkede indskud have højeste prioritet, mens berettigede indskud hidrørende fra fysiske personer og små og mellemstore virksomheder bør have højere prioritet end andre usikrede privilegerede fordringer. I denne henseende bør indskudsgarantiordningens rolle i en afvikling også være i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker og indeholde bestemmelser om retten til at indtræde i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser⁽³⁷⁾.

2.7 *Den Fælles Bankafviklingsfond*

ECB glæder sig over, at den fælles afviklingsmekanisme vil omfatte en fælles bankafviklingsfond, som finansieres med ex ante risikobaserede bidrag fra institutterne beliggende i de medlemsstater, der deltager i den fælles afviklingsmekanisme. Denne kontrol over en fælles afviklingsfond er et vigtigt element i den fælles afviklingsmekanisme, da der herved sikres en tilstrækkelig afviklingsfinansiering

⁽³¹⁾ Jf. ændringsforslag 7.

⁽³²⁾ Jf. ændringsforslag 4.

⁽³³⁾ Jf. f.eks. artikel 39, stk. 2, i forslaget til direktivet om genopretning og afvikling af banker, hvori betingelserne for, at et passiv kan medregnes som nedskrivningsrelevant, er fastsat.

⁽³⁴⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen af 30. juli 2013 (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

⁽³⁵⁾ Jf. ændringsforslag 22.

⁽³⁶⁾ Med forbehold af den liste over udelukkelse, som kan anvendes under særlige omstændigheder. Jf. forordningsforslagets artikel 24, stk. 5.

⁽³⁷⁾ Der bør derfor i forordningsforslagets artikel 15 og 73 henvises til artikel 98a og 99 i det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker.

uden at trække på midler fra det offentlige. Det vil sætte Afviklingsinstansen i stand til at træffe hurtige foranstaltninger, uden at det er nødvendigt med langvarige drøftelser om fordeling af byrderne i forbindelse med grænseoverskridende banker, hvorved der sikres den optimale og mest omkostningseffektive afviklingsstrategi på europæisk plan. Ved at samle midlerne vil Den Fælles Bankafviklingsfond kunne beskytte skatteyderne mere effektivt end inden for nationale ordninger og herved bryde den ugunstige forbindelse mellem banker og deres respektive stater.

Ifølge forordningsforslaget er målniveauet mindst 1 % af dækkede indskud til Den Fælles Bankafviklingsfond. ECB mener ikke, at dækkede indskud er det mest hensigtsmæssige benchmark, da de ikke i fuldt omfang afspejler mulige finansieringsomkostninger i en afvikling. Dækkede indskud kan holde sig stabile, samtidig med at der er en betydelig stigning i de samlede passiver, eller de kan stige, mens de samlede passiver forbliver stabile. I begge tilfælde ville Afviklingsfondens potentielle eksponering ikke være tilstrækkeligt afspejlet. Der bør også tages højde for, at dækkede indskud allerede er sikret gennem indskudsgarantiordningen, da den vil bidrage til afviklingsfinansieringen, hvis de (privilegerede) dækkede indskud lider tab. Dette benchmark bør derfor suppleres med en referenceværdi, der vedrører samlede passiver, som bør kalibreres på passende vis af Afviklingsinstansen, mens 1 % af dækkede indskud bevares som en minimumsgrænse⁽³⁸⁾.

2.8 Bagstopperordninger

ECB glæder sig over forslaget om at indføre yderligere bagstopperordninger, som kan aktiveres under særlige omstændigheder, hvis ex ante-bidragene til Den Fælles Afviklingsfond ikke er tilstrækkelige, og ex post-bidragene ikke er umiddelbart til rådighed til at dække fondens udgifter, ved at indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter. Sådanne bagstopperordninger vil gøre den fælles afviklingsmekanisme mere robust over for meget ugunstige økonomiske og finansielle stød og herved øge dens kapacitet til at forhindre systemiske kriser. Endvidere støtter ECB kravet om, at en finansiering fra bagstopperordningerne altid hentes ind igen fra finanssektoren og ikke bæres af de finanspolitiske myndigheder. Dette krav imødekommer en af de vigtigste bevæggrunde for at oprette en fælles afviklingsmekanisme, nemlig at afvikle banker, uden at det fører til permanente omkostninger for skatteyderne. Hvad angår disse forhold, er forordningsforslaget i fuld overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 13.-14. december 2012 og 27.-28. juni 2013⁽³⁹⁾, som tager udgangspunkt i rapporten »Hen imod en egentlig økonomisk og monetær union«.

Samtidig bemærker ECB dog, at forordningsforslaget er uklart med hensyn til, hvordan de yderligere bagstopperordninger forventes udformet. Skønt forordningsforslaget nævner muligheden af at låne fra tredjeparter⁽⁴⁰⁾, kommer det ikke nærmere ind på, hvorvidt de yderligere bagstopperordninger også vil omfatte midlertidig adgang til midler fra det offentlige eller kun vil gøre brug af lån fra den private sektor. Da det udtrykkeligt fremgår af forslaget til artikel 6, stk. 4, at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at give denne adgang, kan en sådan bagstopper tilsyneladende kun ydes frivilligt. Det er ECB's holdning, at adgang til finanspolitiske ressourcer, samtidig med at være underlagt princippet om skattemæssig neutralitet, ville være et vigtigt element i den fælles afviklingsmekanismes bagstopperordninger. Private finansieringskilder kan nemlig, især ved den fælles afviklingsmekanismes opstart, være knappe og midlertidigt slippe op ved en akut uro på de finansielle markeder. ECB konstaterer, at Kommissionen ikke har indført en forpligtelse til, at deltagende medlemsstater giver adgang til offentlige midler, da dette kunne gribe ind i medlemsstaternes finanspolitiske suverænitet, som i henhold til forordningsforslagets retsgrundlag ikke kan berøres. På baggrund heraf finder ECB det vigtigt, at deltagende medlemsstater sørger for, at der er en fælles, solid offentlig bagstopper til rådighed, når forordningsforslaget er trådt i kraft⁽⁴¹⁾.

⁽³⁸⁾ Jf. ændringsforslag 19.

⁽³⁹⁾ Fines på Det Europæiske Råds websted www.consilium.europa.eu.

⁽⁴⁰⁾ I denne henseende bemærker ECB, at forbuddet mod monetær finansiering er til hinder for, at en centralbank kan finansiere en afviklingsfond. Jf. f.eks. ECB's Konvergensrapport 2013, s. 28.

⁽⁴¹⁾ Jf. ændringsforslag 20.

Denne offentlige bagstopper kan omfatte en kreditlinje, som giver den fælles afviklingsmekanisme adgang til fælles finanspolitiske ressourcer fra de deltagende medlemsstater. For at overholde princippet om finanspolitisk neutralitet skal kreditlinjen genvindes fuldt ud, hvis den aktiveres. Det vil være vigtigt med en omhyggelig kalibrering af tidshorizonten for genvindingen af disse midler fra finanssektoren for at undgå alt for procykliske afgifter. En sådan kreditlinje vil være i fuld overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2012⁽⁴²⁾ og lignende afviklingsrammer i andre lande, eksempelvis kreditlinjen til Federal Deposit Insurance Corporation fra det amerikanske finansministerium.

2.9 Forholdet til statsstøtterammen

ECB bemærker, at forordningsforslaget er udformet, så det sikrer, at Kommissionen bevarer sine statsstøttebeføjelser i alle afviklingssager, der involverer støtte, som klassificeres som statsstøtte. Dette opnås ved at gennemføre statsstøtteproceduren sideløbende med afviklingsproceduren⁽⁴³⁾. I henhold til forordningsforslaget vil der imidlertid også analogt, og sideløbende med afviklingsproceduren, blive anvendt statsstøttekontrol i sager, der involverer støtte fra Den Fælles Bankafviklingsfond⁽⁴⁴⁾.

ECB anerkender, at statsstøtterammen har spillet en vigtig rolle med hensyn til fastsættelsen af fælles parametre for national offentlig støtte i forbindelse med bankafvikling i Unionen. Det er dog ECB's holdning, at der bør foretages en omhyggelig vurdering af virkningen af anvendelsen af statsstøttekontrol og dens virkning på afviklinger, som varetages af den fælles afviklingsmekanisme. Når den fælles afviklingsmekanisme er fuldt operativ, vil afviklingsbeslutninger blive truffet på EU-plan, hvilket sikrer, at der konstant er lige vilkår, og at der ikke opstår forvridninger på det indre marked⁽⁴⁵⁾. I lyset heraf bør den sideløbende vurdering ifølge statsstøtteproceduren ikke forsinke, gentage eller hæmme afviklingsprocessen. Bevarelsen af det indre marked og forhindring af konkurrenceforvridninger mellem de deltagende medlemsstater og ikkedeltagende medlemsstater er mål, som kan nås inden for afviklingsprocessen. Det kan navnlig forventes, at afviklingsprocessen vil inddrage statsstøtteaspekter, da Kommissionen har den endelige beslutningskompetence. Under alle omstændigheder bør forordningsforslagets anvendelse sikre, at statsstøttekontrol hverken medfører unødige forsinkelser eller lægger hindringer i vejen for afviklingsmålene, især af hensyn til kravet om at beskytte den finansielle stabilitet⁽⁴⁶⁾. Af klarheds- og retssikkerhedsgrunde vil det være hensigtsmæssigt, at Kommissionen i forordningsforslaget klart anfører, hvilke regler inden for statsstøtterammen og hvilken procedure der vil blive anvendt analogt, og om nødvendigt gør nærmere rede for detaljerne med hensyn til deres anvendelse med passende midler.

Endelig kan en nærmere analyse i fremtiden være på sin plads vedrørende anvendelsen af statsstøttereglerne analogt og med hensyn til samspillet mellem statsstøttehensyn og hensyn til finansiell stabilitet i forbindelse med afvikling⁽⁴⁷⁾.

2.10 Domstolsprøvelse af afviklingsbeslutninger

Forordningsforslaget indeholder ikke nogen bestemmelser om domstolskontrol og relaterede spørgsmål, hvad angår afviklingsbeslutninger. ECB har forstået, at a) både Afviklingsinstansens/Kommissionens beslutninger om afvikling⁽⁴⁸⁾ og Kommissionens beslutninger om overholdelse af statsstøttereglerne

⁽⁴²⁾ Ifølge Det Europæiske Råds konklusioner af 13.-14. december 2012 »[...] [bør] den fælles afviklingsmekanisme [...] baseres på bidrag fra den finansielle sektor selv og omfatte passende og effektive bagstopperordninger. Denne bagstopper bør være finanspolitisk neutral på mellemlang sigt ved at sikre, at man får den offentlige støtte ind igen ved hjælp af efterfølgende afgifter på finansindustrien«. ECB er klar over, at forordningsforslaget ikke selv kan oprette en sådan kreditlinje, men må basere sig på Afviklingsinstansens forpligtelse til aktivt at arbejde hen imod den, såfremt der findes finansielle mekanismer, hvormed der kan gives adgang til kreditlinjen.

⁽⁴³⁾ Jf. punkt 4.1.3 i begrundelsen til forordningsforslaget (herefter »begrundelsen«). Jf. desuden forordningsforslagets artikel 16, stk. 8, sidste punktum.

⁽⁴⁴⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 16, stk. 10, og punkt 1.2 i begrundelsen.

⁽⁴⁵⁾ Jf. navnlig betragtning 7, 9 og 13 til forordningsforslaget.

⁽⁴⁶⁾ Jf. ændringsforslag 6.

⁽⁴⁷⁾ Jf. ændringsforslag 21.

⁽⁴⁸⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 16, sammenholdt med artikel 78 om Afviklingsinstansens ansvar uden for kontraktforhold.

på den ene side og b) de nationale afviklingsmyndigheders afviklingsforanstaltninger til gennemførelse af afviklingsplanen ifølge disse beslutninger og statsstøtteregele på den anden side fortsat kan prøves ved henholdsvis Den Europæiske Unions Domstol og de nationale retter. ECB bemærker, at kombinationen af retsmidler for Domstolen som fastsat i traktaten og forordningsforslaget og for nationale retter i medfør af de deltagende medlemsstaters nationale lovgivning bør garantere retten til en retfærdig rettergang for fysiske og juridiske personer, der er berørt af den fælles afviklingsmekanismes beslutninger.

Af hensyn til den retlige klarhed vil det være hensigtsmæssigt, at forordningen præciserer, at den ikke berører nationale retters kompetence til at prøve nationale afviklings- og andre kompetente myndigheders handlinger eller undladelser under gennemførelsen af Afviklingsinstansens beslutninger, som er truffet under afviklingsproceduren i henhold til artikel 16. Endvidere bør det overvejes at indføre bestemmelser, som er til hinder for eller i det mindste begrænser muligheden for at ændre beslutninger truffet af Afviklingsinstansen, navnlig hvad angår beslutninger truffet i medfør af forordningsforslagets artikel 26, stk. 2, på linje med bestemmelser i direktivet om genopretning og afvikling af banker, hvad angår klageadgang og udelukkelse af andre tiltag. De pågældende bestemmelser bør være nøje afvejede for at sikre overensstemmelse med garantiene vedrørende ejendomsret i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention.

Endelig vil det med henblik på at skabe større gennemsigtighed, hvad angår judicielle retsmidler, som er til rådighed inden for den fælles afviklingsmekanisme, være tilrådeligt at beskrive omfanget og indholdet af den ret til domstolsprøvelse, som de parter, der er berørt af afviklingsforanstaltninger inden for den fælles afviklingsmekanisme, har, ved f.eks. at præcisere, at en domstolsprøvelse af nationale afviklingsmyndigheders handlinger og undladelser skal tage fuldt ud højde for, at nationale myndigheder i henhold til forordningsforslagets artikel 16, stk. 8, har pligt til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre Afviklingsinstansens beslutninger, og at disse beslutninger kan prøves ved Den Europæiske Unions Domstol. Dette kunne anføres i begrundelsen til forordningsforslaget eller i et særskilt dokument.

2.11 Terminologi

ECB glæder sig over, at Kommissionen har bestræbt sig på at sikre, at forordningsforslaget stemmer overens med det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker, hvilket bør kunne sikre en generel konsistens, også i henseende til de anvendte definitioner. Definitionerne i direktivet om genopretning og afvikling af banker bør bibeholdes, medmindre der er objektive grunde til at afvige fra dem eller udelade dem i forordningsforslaget⁽⁴⁹⁾. Derfor bør forordningen, når der henvises til tilsynsmyndigheden, anvende en terminologi, der er konsistent i denne henseende, og f.eks. henviser til »den kompetente myndighed«, idet det præciseres, at dette omfatter både ECB i dens rolle som tilsynsmyndighed og nationale tilsynsmyndigheder.

2.12 Medlemsstater, som er indgået i et tæt samarbejde

ECB anbefaler, at der i forordningsforslaget indføres en bestemmelse vedrørende afviklingsprocedurer, som endnu ikke er afsluttet, såfremt en medlemsstat, der er indgået i et tæt samarbejde⁽⁵⁰⁾ og således automatisk er omfattet af forordningsforslaget, træder ud af dette samarbejde.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 6. november 2013.

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽⁴⁹⁾ Jf. f.eks. forordningsforslagets artikel 3, stk. 13, hvor »koncern« defineres. Denne definition afviger fra definitionen i artikel 2, stk. 4, i den generelle indstilling om forslaget til et direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af nødlidende banker af 27. juni 2013.

⁽⁵⁰⁾ Som defineret i SSM-forordningen.

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
---------------------------------	--------------------------------

Ændringsforslag 1

Betragtning 43

<p>»(43) Indskydere, hvis indskud er sikret ved en indskudsgarantiordning, bør ikke være omfattet af anvendelsen af bail-in-værktøjet. Indskudsgarantiordningen bidrager imidlertid til finansiering af afviklingen, i det omfang den skulle have holdt indskyderne skadesløse. Udøvelsen af bail-in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, hvilket er hovedårsagen til oprettelsen af indskudsgarantiordningerne. Ikke at foreskrive inddragelse af disse ordninger i sådanne tilfælde ville udgøre en urimelig fordel i forhold til de øvrige kreditorer, der ville blive underkastet afviklingsmyndighedens beføjelser.«</p>	<p>»(43) Indskydere, hvis indskud er sikret ved en indskudsgarantiordning, bør ikke være omfattet af anvendelsen af bail-in-værktøjet. Indskudsgarantiordningen bidrager imidlertid til finansiering af afviklingen, i det omfang den skulle have holdt indskyderne skadesløse. Udøvelsen af bail-in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud, hvilket er hovedårsagen til oprettelsen af indskudsgarantiordningerne. Ikke at foreskrive inddragelse af disse ordninger i sådanne tilfælde ville udgøre en urimelig fordel i forhold til de øvrige kreditorer, der ville blive underkastet afviklingsmyndighedens beføjelser.«</p>
--	---

Begrundelse

Da sikrede indskydere har forrang for alle andre kreditorer, og indskudsgarantiordningen indtræder i denne forrang, vil alle andre kreditorer lide tab, før indskudsgarantiordningen skal bidrage. Derfor påvirker indskudsgarantiordningens bail-in ikke disse lavere prioriterede kreditorer, og det vil ikke udgøre en »urimelig fordel« at undlade at inddrage den.

Ændringsforslag 2

Artikel 3, nr. 1 Definitioner

<p>»1) »kompetent national myndighed«: en kompetent national myndighed som defineret i artikel 2, nr. 2, i Rådets forordning (EU) nr. [...] [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter]«</p>	<p>»1) »kompetent national myndighed«: en kompetent national myndighed som defineret i artikel 2, nr. 2, i Rådets forordning (EU) nr. [...] [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter], som er udpeget af en deltagende medlemsstat i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU [...]) »kompetent myndighed«: den kompetente nationale myndighed og ECB under udøvelsen af de opgaver, som er overdraget til den ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter«</p>
--	--

Begrundelse

Formålet med den foreslåede definition er at præcisere, at ECB skal anses for den kompetente myndighed i henhold til SSM-forordningens artikel 9.

Forordningsforslagets artikel 8, stk. 1 og 5, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1, 4 og 5, artikel 18, stk. 1, og artikel 41, stk. 7, skal ændres tilsvarende.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 3

Artikel 8, stk. 1 og 8 Vurdering af afviklingsmulighederne

»1. Ved udarbejdelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 7 foretager Afviklingsinstansen efter samråd med den kompetente myndighed, herunder ECB, og afviklingsmyndighederne i ikke-deltagende medlemsstater, i hvilke væsentlige filialer er beliggende, for så vidt det er relevant for den væsentlige filial, en vurdering af, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles uden at påregne ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelsen af den fond, der oprettes i henhold til artikel 64.«

...

»8. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab, ikke effektivt fjerner hindringerne for afvikling, træffer Afviklingsinstansen efter høring af den kompetente myndighed og i givet fald den makroprudentielle myndighed en beslutning om, at de foreslåede foranstaltninger ikke effektivt fjerner hindringerne for afvikling, og hvori de nationale afviklingsmyndigheder gives instruks om at pålægge instituttet, moderselskabet eller eventuelle datterselskaber af den pågældende koncern at træffe en eller flere af de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 9, på grundlag af følgende kriterier: [...]«

»1. Ved udarbejdelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 7 foretager Afviklingsinstansen **i samarbejde efter samråd** med den kompetente myndighed, herunder ECB, og afviklingsmyndighederne i ikke-deltagende medlemsstater, i hvilke væsentlige filialer er beliggende, for så vidt det er relevant for den væsentlige filial, en vurdering af, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles uden at påregne: **a)** ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ~~ud over~~ **eller b)** anvendelsen af den fond, der oprettes i henhold til artikel 64.«

...

»8. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab, ikke effektivt fjerner hindringerne for afvikling, træffer Afviklingsinstansen ~~efter høring af~~ **i samarbejde med** den kompetente myndighed og i givet fald den makroprudentielle myndighed en beslutning om, at de foreslåede foranstaltninger ikke effektivt fjerner hindringerne for afvikling, og hvori de nationale afviklingsmyndigheder gives instruks om at pålægge instituttet, moderselskabet eller eventuelle datterselskaber af den pågældende koncern at træffe en eller flere af de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 9, på grundlag af følgende kriterier: [...]«

Begrundelse

I overensstemmelse med afviklingsplanlægningen ifølge forordningsforslagets artikel 7, stk. 7, bør vurderingen af afviklingsmuligheder og instrukserne om at træffe korrigerende foranstaltninger foretages i samarbejde med den kompetente myndighed, fordi den vedrører en situation, hvor banken endnu ikke er under afvikling, men driver virksomhed »som normalt« og derfor er underlagt den kompetente myndigheds kontrol.

Afviklingsmulighederne bør vurderes i forhold til et instituts eller en koncerns egne parametre uden at antage, at Den Fælles Bankafviklingsfond vil blive taget i brug. Hvis der påregnes finansiel støtte fra fonden, vil instituttet/koncernen få mulighed for at drive virksomhed (potentielt) på hele banksektorens regning, som vil skulle betale for afviklingen. Fondens stiller imidlertid kun en bagstopper til rådighed, hvis der ikke er tilstrækkelig finansiering til rådighed via aktionærer og kreditorer. Hovedreglen om, at det enkelte instituts eller den enkelte koncerns aktionærer og kreditorer er de første, der absorberer tab i en afvikling, bør afspejles i vurderingen af afviklingsmuligheder. I modsat fald tages adgang til fonden for givet, hvilket ikke giver de rette incitamenter til at strukturere institutter eller koncerner på en sådan måde, at de har tilstrækkelige egne midler til afviklingen.

I tråd med Rådet for Finansiell Stabilitets »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« skal et institut eller en koncern vurderes med hensyn til afviklingsmuligheder for at sikre, at afviklingen vil fungere i praksis. Formålet med denne vurdering er at finde ud af, om instituttet eller koncernen kan afvikles uden at forårsage systemiske virkninger, og om det er nødvendigt med foranstaltninger for at forbedre afviklingsmulighederne. Dette bør ske med den nødvendige stringens.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 4

Artikel 10 Minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

»1. Afviklingsinstansen fastlægger i samråd med de kompetente myndigheder, herunder ECB, minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 2, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som institutter og moderselskaber som omhandlet i artikel 2 skal beholde.«

»1. Afviklingsinstansen fastlægger i ~~samråd~~ **samarbejde** med de kompetente myndigheder, herunder ECB, minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 2, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som institutter og moderselskaber som omhandlet i artikel 2 skal beholde.«

Begrundelse

Det er ECB's opfattelse, at minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver er et centralt element med henblik på at sikre, at der er afviklingsmuligheder og tilstrækkelige tabsabsorberingsmuligheder. I denne henseende bør den kompetente myndighed have en større rolle i fastsættelsen af minimumskrav til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, da disse elementer kan have en direkte effekt på bankens virksomhed som en going concern og derfor er relevante for den kompetente myndighed. Derfor bør minimumskravnene til kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver fastsættes af Afviklingsrådet »i samarbejde« med den kompetente myndighed.

Ændringsforslag 5

Artikel 11, stk. 4, Tidlig indgriben

»4. Hvis ECB eller de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater påtænker at pålægge et institut eller en koncern supplerende foranstaltninger i henhold til artikel 13b i Rådets forordning (EU) nr. [...] [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter] eller i henhold til artikel 23 eller 24 i direktiv [...] eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, før instituttet eller koncernen i fuldt omfang har efterkommet den første foranstaltning, som Afviklingsinstansen er blevet underrettet om, hører de Afviklingsinstansen, før de pålægger det pågældende institut eller den pågældende koncern en sådan supplerende foranstaltning.«

»4. Hvis ECB **i medfør af artikel 16 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter** eller de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater påtænker at pålægge et institut eller en koncern supplerende foranstaltninger ~~i henhold til artikel 13b i Rådets forordning (EU) nr. [...] [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter]~~ eller i henhold til artikel 23 eller 24 i direktiv [...] eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, før instituttet eller koncernen i fuldt omfang har efterkommet den første foranstaltning, som Afviklingsinstansen er blevet underrettet om, **hører informerer** de Afviklingsinstansen, **før når** de pålægger det pågældende institut eller den pågældende koncern en sådan supplerende foranstaltning.«

Begrundelse

SSM-forordningens artikel 13b (i sidste ende artikel 16) tildeler kun ECB beføjelser. Formålet med ændringsforslaget er at tydeliggøre, at kun ECB kan handle i henhold til SSM-forordningens artikel 16. I andre tilfælde er det ikke nødvendigt udtrykkeligt at henvise til ECB, for så vidt angår den foreslåede definition af »kompetente myndigheder« (jf. ændringsforslag 2).

Tilsynsmyndigheden har ansvaret med hensyn til beføjelser til tidlig indgriben.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 6

Artikel 16 Afviklingsprocedure

»1. Hvis ECB eller en national afviklingsmyndighed vurderer, at betingelserne i stk. 2, litra a) og b), er opfyldt for en enhed som omhandlet i artikel 2, meddeler den straks denne vurdering til Kommissionen og Afviklingsinstansen.

2. Når Afviklingsinstansen modtager meddelelse i henhold til stk. 1, eller når den handler på eget initiativ, foretager den en vurdering af, om følgende betingelser er opfyldt:

- a) enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 14) over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende
- c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig i almenhedens interesse, jf. stk. 4.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), anses enheden for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis den befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

- a) Enheden misligholder – eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil misligholde – kravene til fortsat tilladelse på en måde, så ECB eller den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a., men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag

...

»1. Hvis ECB eller en national afviklingsmyndighed **den kompetente myndighed** vurderer, at:

- a) **en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og**
- b) **betingelserne i stk. 2, litra a) og b), er opfyldt for en enhed som omhandlet i artikel 2, det under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ser ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndigheds foranstaltning, bl.a. tidlig indgriben, over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende, meddeler den straks denne vurdering til Kommissionen og Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen har ret til at anmode om en sådan vurdering.**

2. Når Afviklingsinstansen modtager meddelelse i henhold til stk. 1, eller når den handler på eget initiativ, foretager den **i samråd med den kompetente myndighed** en vurdering af, om følgende betingelser er opfyldt:

- a) ~~enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende~~
- b) ~~det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 14) over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende~~
- e) en afviklingsforanstaltning er nødvendig i almenhedens interesse, jf. stk. 4.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. ~~2~~**1**, litra a), anses enheden for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis den befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

- a) Enheden misligholder — eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil misligholde — kravene til fortsat tilladelse på en måde, så ~~ECB~~ eller den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a., men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag

...

- d) **den i artikel 16, stk. 1, omhandlede vurdering.**

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
<p>6. Afhængigt af hvor meget sagen haster, træffer Kommissionen på eget initiativ eller under hensyn til en eventuel meddelelse som omhandlet i stk. 1 eller Afviklingsinstansens henstilling som omhandlet i stk. 5 beslutning om, hvorvidt enheden skal bringes under afvikling, og om rammerne for de afviklingsværktøjer, der skal anvendes på den pågældende enhed, og anvendelsen af Afviklingsfonden til støtte for afviklingsforanstaltningen. Kommissionen kan på eget initiativ beslutte at bringe en enhed under afvikling, hvis samtlige de i stk. 2 anførte betingelser er opfyldt.</p> <p>...</p> <p>8. Inden for de rammer, der fastsættes ved Kommissionens beslutning, træffer Afviklingsinstansen beslutning om afviklingsordningen som omhandlet i artikel 20 og påser, at de relevante nationale afviklingsmyndigheder træffer de nødvendige afviklingsforanstaltninger til at gennemføre afviklingsordningen. Afviklingsinstansens beslutning rettes til de relevante nationale afviklingsmyndigheder og skal indeholde en instruks til disse myndigheder om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre Afviklingsinstansens beslutning i overensstemmelse med artikel 26 ved at udøve de afviklingsbeføjelser, der er indeholdt i direktiv [...], navnlig i artikel 56-64 i direktiv [...]. Hvis der foreligger statsstøtte, kan Afviklingsinstansen kun træffe beslutning, efter at Kommissionen har truffet beslutning om den pågældende statsstøtte.«</p>	<p>6. Afhængigt af hvor meget sagen haster, træffer Kommissionen på eget initiativ eller under hensyn til en eventuel meddelelsen som omhandlet i stk. 1 eller og Afviklingsinstansens henstilling som omhandlet i stk. 5 beslutning om, hvorvidt enheden skal bringes under afvikling, og om rammerne for de afviklingsværktøjer, der skal anvendes på den pågældende enhed, og anvendelsen af Afviklingsfonden til støtte for afviklingsforanstaltningen. Kommissionen kan på eget initiativ beslutte at bringe en enhed under afvikling, hvis samtlige de i stk. 2 anførte betingelser er opfyldt. Hvis Afviklingsinstansen ikke har afgivet en henstilling, kan Kommissionen ligeledes på eget initiativ beslutte at bringe en enhed under afvikling, hvis den kompetente myndighed har vurderet, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt.</p> <p>...</p> <p>8. Inden for de rammer, der fastsættes ved Kommissionens beslutning, træffer Afviklingsinstansen beslutning om afviklingsordningen som omhandlet i artikel 20 og påser, at de relevante nationale afviklingsmyndigheder træffer de nødvendige afviklingsforanstaltninger til at gennemføre afviklingsordningen. Afviklingsinstansens beslutning rettes til de relevante nationale afviklingsmyndigheder og skal indeholde en instruks til disse myndigheder om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre Afviklingsinstansens beslutning i overensstemmelse med artikel 26 ved at udøve de afviklingsbeføjelser, der er indeholdt i direktiv [...], navnlig i artikel 56-64 i direktiv [...]. Hvis der foreligger statsstøtte, kan handler Afviklingsinstansen kun træffe beslutning, efter at Kommissionen har truffet i overensstemmelse med en beslutning om den pågældende statsstøtte, som er truffet af Kommissionen. Hvis der ikke er truffet en sådan beslutning om statsstøtte, er dette imidlertid ikke til hinder for en omgående afviklingsforanstaltning på grundlag af Afviklingsinstansens beslutning og må heller ikke forsinke en sådan omgående foranstaltning.«</p>

Begrundelse

Tilsynsmyndigheden bør være eneansvarlig med hensyn til afgørelsen af, om en bank er »nødlidende eller forventeligt nødlidende«, således at der er en klar ansvarsfordeling, som fremmer en omgående og effektiv afviklingsindsats. Denne tilsynsvurdering bør være en nødvendig forudsætning for, at der kan indledes en afvikling. Inden for SSM bør ECB således være den eneste myndighed med beføjelse til at afgøre, om et institut, som er under ECB's direkte tilsyn, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, mens de kompetente nationale myndigheder bør have denne beføjelse vedrørende de institutter, som de har tilsyn med.

For at sikre, at der er et passende kontrolsystem, bør Afviklingsinstansen og Kommissionen have mulighed for til enhver tid at anmode tilsynsmyndigheden (ECB eller den kompetente nationale myndighed) om en vurdering, hvis en bank er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Herved forhindres tilsynsmæssig inaktivitet, når afviklingsmyndigheden anser det for nødvendigt at handle.

Det er helt afgørende, at afviklingsforanstaltninger kan træffes omgående. Derfor bør statsstøttebeslutninger ikke være til hinder for eller forsinke en afvikling. Formålet med den foreslåede nye bestemmelse, artikel 16, stk. 5, litra d), er at sikre, at Kommissionen er i besiddelse af alle relevante oplysninger, bl.a. en vurdering fra ECB eller en kompetent national myndighed, om en bank, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 7

Artikel 17 Værdiansættelse

<p>»...</p> <p>4. Værdiansættelsen har til formål at vurdere værdien af den nødlidende eller forventeligt nødlidende enheds, jf. artikel 2, aktiver og passiver.</p> <p>...</p> <p>6. I givet fald baseres værdiansættelsen på forsigtige antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes nogen potentiel fremtidig ekstraordinær finansiel støtte til enheden som omhandlet i artikel 2 fra det offentlige fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingsforanstaltninger, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter udøves. Hvis der anvendes et afviklingsværktøj, tages der i værdiansættelsen desuden hensyn til:</p> <p>a) Afviklingsinstansen kan få dækket rimelige udgifter, den har afholdt, fra det institut, der er under afvikling</p> <p>b) Afviklingsfonden kan påregne renter eller gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til det institut, der er under afvikling, jf. artikel 71.</p> <p>...</p> <p>18. Ved værdiansættelsen som omhandlet i stk. 16:</p> <p>a) forudsættes det, at enheden, jf. artikel 2, under afvikling, der er omfattet af den delvise overførsel, nedskrivningen eller konverteringen, ville have været underlagt almindelig insolvensbehandling umiddelbart før afviklingsforanstaltningen</p> <p>b) forudsættes det, at den delvise overførsel, eller overførsler, af rettigheder, aktiver eller forpligtelser, eller nedskrivningen eller konverteringen ikke har fundet sted</p> <p>c) ses der bort fra enhver ekstraordinær støtte fra det offentlige til enheden, jf. artikel 2, under afvikling.«</p>	<p>»...</p> <p>4. Værdiansættelsen har til formål at vurdere værdien af den nødlidende eller forventeligt nødlidende enheds, jf. artikel 2, aktiver og passiver, idet der ses bort fra en eventuel virkning af ekstraordinær støtte fra det offentlige og støtte fra Afviklingsfonden.</p> <p>...</p> <p>6. I givet fald baseres værdiansættelsen på forsigtige antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes nogen ses der bort fra enhver faktisk eller potentiel fremtidig ekstraordinær støtte til enheden som omhandlet i artikel 2 fra det offentlige, og der må ikke påregnes nogen støtte fra Afviklingsfonden vedrørende afviklingen fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingsforanstaltninger, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter udøves. Hvis der anvendes et afviklingsværktøj, tages der i værdiansættelsen desuden hensyn til:</p> <p>a) Afviklingsinstansen kan få dækket rimelige udgifter, den har afholdt, fra det institut, der er under afvikling</p> <p>b) Afviklingsfonden kan påregne renter eller gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til det institut, der er under afvikling, jf. artikel 71.</p> <p>...</p> <p>18. Ved værdiansættelsen som omhandlet i stk. 16:</p> <p>a) forudsættes det, at enheden, jf. artikel 2, under afvikling, der er omfattet af den delvise overførsel, nedskrivningen eller konverteringen, ville have været underlagt almindelig insolvensbehandling umiddelbart før afviklingsforanstaltningen</p> <p>b) forudsættes det, at den delvise overførsel, eller overførsler, af rettigheder, aktiver eller forpligtelser, eller nedskrivningen eller konverteringen ikke har fundet sted</p> <p>c) ses der bort fra enhver faktisk eller potentiel ekstraordinær støtte fra det offentlige til enheden, jf. artikel 2, under afvikling.«</p>
--	--

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Begrundelse

Det er vigtigt, at værdiansættelsen bestemmer værdien af aktiverne og passiverne, idet der ses bort fra enhver aktuel og fremtidig ekstraordinær støtte fra det offentlige og enhver støtteforanstaltning fra Afviklingsfonden. Begrundelsen for dette krav er, at en sådan støtte ydes på grund af det almene hensyn, der er på spil (især hensynet til at bevare den finansielle stabilitet), og ikke for direkte eller indirekte at gavne aktionærer og kreditorer. Derfor skal virkningen af disse eksterne faktorer fratrækkes ved bestemmelsen af dagsværdien.

Ændringsforslag 8

Artikel 18 Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

»1. ECB, en kompetent myndighed eller en afviklingsmyndighed udpeget af en medlemsstat i henhold til artikel 51, stk. 1, litra ba) og bb), og artikel 54 i direktiv [...] underretter Afviklingsinstansen, hvis de vurderer, at følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern, der er etableret i en deltagende medlemsstat:

- a) enheden vil ikke længere være levedygtig, medmindre kapitalinstrumenterne nedskrives eller konverteres til egenkapital
- b) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige af enheden eller koncernen, undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, litra d), nr. iii).

2. Med henblik på stk. 1 anses en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern kun for ikke længere at være levedygtig, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende enhed eller koncern er nødlidende eller forventeligt nødlidende
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder en alternativ foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben) end nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, enten alene eller kombineret med en afviklingsforanstaltning, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden eller koncernen bliver nødlidende.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses den pågældende enhed for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis et eller flere af de i artikel 16, stk. 3, omhandlede forhold gør sig gældende.

»1. ECB, ~~en~~ **Den** kompetente myndighed eller ~~en~~ afviklingsmyndighed udpeget af ~~en~~ medlemsstat i henhold til artikel 51, stk. 1, litra ba) og bb), og artikel 54 i direktiv [...] underretter Afviklingsinstansen, hvis ~~den~~ vurderer, at følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern, der er etableret i en deltagende medlemsstat:

- a) enheden vil ikke længere være levedygtig, medmindre kapitalinstrumenterne nedskrives eller konverteres til egenkapital
- b) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige af enheden eller koncernen, undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, litra d), nr. iii).

Afviklingsinstansen har ret til at anmode om en sådan vurdering.

2. Med henblik på stk. 1 anses en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern kun for ikke længere at være levedygtig, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende enhed eller koncern er nødlidende eller forventeligt nødlidende
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder en alternativ foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben) end nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, enten alene eller kombineret med en afviklingsforanstaltning, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden eller koncernen bliver nødlidende.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses den pågældende enhed for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis et eller flere af de i artikel 16, stk. 3, omhandlede forhold gør sig gældende.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
<p>4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), anses en koncern for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen misligholder – eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at koncernen i nær fremtid vil misligholde – de konsoliderede tilsynskrav på en måde, der berettiger, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger, bl.a. men ikke kun fordi koncernen har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dens kapitalgrundlag.</p> <p>5. Kommissionen kontrollerer på eget initiativ eller efter henstilling fra Afviklingsinstansen, at de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt. Kommissionen beslutter, om beføjelserne til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter skal udøves alene eller i sammenhæng med en afviklingsforanstaltning, jf. proceduren i artikel 16, stk. 4-7.</p> <p>6. Hvis Kommissionen konstaterer, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, men at betingelserne for afvikling, jf. artikel 16, stk. 2, ikke er opfyldt, giver Afviklingsinstansen efter en beslutning fra Kommissionen de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 51 og 52 i direktiv [...].</p> <p>...«</p>	<p>4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), anses en koncern for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen misligholder — eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at koncernen i nær fremtid vil misligholde — de konsoliderede tilsynskrav på en måde, der berettiger, at den kompetente myndighed træffer foranstaltninger, bl.a. men ikke kun fordi koncernen har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dens kapitalgrundlag.</p> <p>5. Kommissionen kontrollerer på eget initiativ eller Efter henstilling fra Afviklingsinstansen og på grundlag af vurderingen, at de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt. beslutter Kommissionen, om beføjelserne til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter skal udøves alene eller i sammenhæng med en afviklingsforanstaltning, jf. proceduren i artikel 16, stk. 4-7.</p> <p>6. Hvis Kommissionen på grundlag af den kompetente myndigheds vurdering konstaterer, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, men at betingelserne for afvikling, jf. artikel 16, stk. 2, ikke er opfyldt, giver Afviklingsinstansen efter en beslutning fra Kommissionen de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 51 og 52 i direktiv [...].</p> <p>...«</p>

Begrundelse

Tilsynsmyndigheden er bedst placeret til at vurdere, om en enhed ikke længere er levedygtig uden en kapitalnedskrivning eller -konvertering, og om der kræves ekstraordinær finansiel støtte. Forordningsforslaget anerkender, at ECB »som tilsynsmyndighed inden for den fælles tilsynsmekanisme er [...] bedst placeret til at vurdere, om et kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og om det ikke med rimelighed ser ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende inden for en rimelig tidshorisont«. Forordningsforslaget bør klart lægge ansvaret for denne vurdering hos tilsynsmyndigheden, og denne tilsynsvurdering bør være en nødvendig forudsætning for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter. Dette er især i overensstemmelse med artikel 51 i det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker, hvor vurderingen overlades til den »ansvarlige myndighed«. På grundlag af ovenstående er dette tilsynsmyndigheden, dvs. den kompetente myndighed. Desuden kan nedskrivning eller konvertering også ske uden for afvikling (jf. artikel 18, stk. 6) og således udelukkende i »tilsynsregi«.

Når Afviklingsinstansen gives ret til at anmode om en tilsynsvurdering, er det klart, at Afviklingsinstansen altid kan tage initiativ til en sådan vurdering. Dette bør forhindre tilsynsmæssig inaktivitet, når afviklingsmyndigheden anser det for nødvendigt at handle.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 9

Artikel 24 Bail-in-værktøjet

»1. Bail-in-værktøjet kan anvendes til følgende formål:

- a) at rekapitalisere en enhed som omhandlet i artikel 2, der opfylder afviklingsbetingelserne i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette enhedens evne til at opfylde betingelserne for godkendelse og til at fortsætte de aktiviteter, for hvilke enheden er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2004/39/EF
- b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut.«

»1. Bail-in-værktøjet kan anvendes til følgende formål:

- a) at rekapitalisere en enhed som omhandlet i artikel 2, der opfylder afviklingsbetingelserne i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette enhedens evne til at opfylde betingelserne for godkendelse og til at fortsætte de aktiviteter, for hvilke enheden er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2004/39/EF
- b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut.
- c) **at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres inden for virksomhedssalgsværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver.**«

Begrundelse

Bail-in-værktøjet kan kombineres med et hvilket som helst andet afviklingsværktøj. Hvis brobanken nævnes, bør virksomhedssalgsværktøjet og værktøjet til adskillelse af aktiver også nævnes af konsekvenshensyn. Herved bringes bestemmelsen i overensstemmelse med ordlyden i Rådets aktuelle kompromistekst. Ordlyden bør tilpasses til den endelige ordlyd i det kommende direktiv om genopretning og afvikling af banker.

Ændringsforslag 10

Artikel 27, stk. 2 Pligt til at samarbejde

»2. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, Kommissionen, ECB og de kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder tæt sammen. ECB og de kompetente nationale myndigheder forsyner Afviklingsinstansen og Kommissionen med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.«

»2. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, Kommissionen, ECB og de kompetente ~~nationale~~ myndigheder og de ~~nationale~~ afviklingsmyndighederne tæt sammen. ~~De ECB og de kompetente nationale myndigheder~~ forsyner **hinanden** Afviklingsinstansen og Kommissionen med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.«

Begrundelse

Formålet med ændringsforslaget er at understrege, at forordningsforslaget ikke overdrager nye opgaver eller ansvarsområder til ECB. Det er især vigtigt at henvise til »kompetente myndigheder«, som vil omfatte ECB under udøvelsen af dens tilsynsmandat. Det er vigtigt at bemærke, at ECB ikke har nogen forpligtelse til at udveksle oplysninger vedrørende dens pengepolitiske operationer. Endvidere foreslås det med denne ændring, at forpligtelsen til at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed påhviler alle de parter, der er involveret i afviklingen.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 11

Artikel 27, stk. 3 Pligt til at samarbejde

»3. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, Kommissionen, ECB og de kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder tæt sammen under afviklingsplanlægningen, i forbindelse med tidlig indgriben og under afviklingen, jf. artikel 7-26. ECB og de kompetente nationale myndigheder forsyner Afviklingsinstansen og Kommissionen med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.«

»3. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, Kommissionen, ECB og de kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder tæt sammen under afviklingsplanlægningen, i forbindelse med tidlig indgriben og under afviklingen, jf. artikel 7-26. ~~De ECB og de kompetente nationale myndigheder~~ forsyner **hinanden** Afviklingsinstansen ~~og Kommissionen~~ med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.«

Begrundelse

Jf. ændringsforslag 10 vedrørende forordningsforslagets artikel 27, stk. 2. Det foreslås med denne ændring, at forpligtelsen til at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed påhviler alle de parter, der er involveret i afviklingsplanlægningen, i forbindelse med tidlig indgriben og under afviklingen.

Ændringsforslag 12

Artikel 27, stk. 4 Pligt til at samarbejde

»4. Når ECB med henblik på anvendelsen af denne forordning indbyder en repræsentant for Afviklingsinstansen til at deltage i ECB's tilsynsråd, der er nedsat ved artikel 19 i Rådets forordning (EU) nr. [...] [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter], udpeger Afviklingsinstansen en repræsentant.«

»4. Når ECB med henblik på anvendelsen af denne forordning indbyder en repræsentant for Afviklingsinstansen til at deltage **som observatør** i ECB's tilsynsråd, der er nedsat ved artikel 19 i Rådets forordning (EU) nr. [...] [om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter], udpeger Afviklingsinstansen en repræsentant.«

Begrundelse

For at sikre fuld klarhed med hensyn til repræsentanten for Afviklingsinstansens rolle i ECB's tilsynsråd vil det være ønskværdigt, at der udtrykkeligt henvises til dennes observatørstatus.

Ændringsforslag 13

Ny artikel 27, stk. 8

Ingen tekst

»8. Afviklingsinstansen **hører den kompetente myndighed**, hver gang der forelægges en afviklingsordning. Den kompetente myndighed bør reagere, så snart som det er praktisk muligt, og dens svar til Afviklingsinstansen bør være fortroligt. Såfremt Afviklingsinstansen ikke mener, at svaret er modtaget inden for en rimelig frist, vedtager den den endelige beslutning for at undgå unødige forsinkelser.«

Begrundelse

For at sikre, at der tages behørigt hensyn til finansiel stabilitet, bør ECB eller den kompetente nationale myndighed, i dennes egenskab af tilsynsmyndighed, kunne tilkendegive deres synspunkter om de afviklingsordninger, som er forelagt/foreslået.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 14

Artikel 34 Kontrol på stedet

»1. Med henblik på at varetage de i artikel 7, 8, 11, 16 og 17 omhandlede opgaver og under forbehold af andre betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, kan Afviklingsinstansen under forbehold af forudgående meddelelse til de berørte nationale afviklingsmyndigheder foretage alle nødvendige kontroller på stedet af de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 32, stk. 1, omhandlede juridiske personer. Afviklingsinstansen kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel til de berørte juridiske personer.«

»1. Med henblik på at varetage de i artikel 7, 8, 11, 16 og 17 omhandlede opgaver og under forbehold af andre betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, kan Afviklingsinstansen under forbehold af forudgående meddelelse til de berørte nationale afviklingsmyndigheder **og den berørte kompetente myndighed** foretage alle nødvendige kontroller på stedet af de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 32, stk. 1, omhandlede juridiske personer. **Desuden hører Afviklingsinstansen den kompetente myndighed inden udøvelsen af de i artikel 11 omhandlede opgaver.** Afviklingsinstansen kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel til de berørte juridiske personer.«

Begrundelse

Det er vigtigt, at tilsynsmyndigheden underrettes om alle kontroller på stedet.

Ændringsforslag 15

Artikel 39 Sammensætning

»Sammensætning:

1. Afviklingsinstansen er sammensat af:

- a) den administrerende direktør
- b) den administrerende vicedirektør
- c) et medlem udpeget af Kommissionen
- d) et medlem udpeget af ECB
- e) et medlem udpeget af hver af de deltagende medlemsstater, som er repræsentant for den nationale afviklingsmyndighed.

2. Den administrerende direktør, den administrerende vicedirektør og de medlemmer af Afviklingsinstansen, som Kommissionen og ECB har udpeget, har en mandatperiode på fem år. Mandatperioden kan ikke forlænges, jf. dog artikel 53, stk. 6.

3. Afviklingsinstansens ledelses- og forvaltningsstruktur består af:

- a) plenarmøder, hvor Afviklingsinstansen varetager de i artikel 47 omhandlede opgaver
- b) eksekutivmøder, hvor Afviklingsinstansen varetager de i artikel 51 omhandlede opgaver
- c) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 omhandlede opgaver.«

»Sammensætning:

1. Afviklingsinstansen er sammensat af:

- a) den administrerende direktør
- b) den administrerende vicedirektør
- c) et medlem udpeget af Kommissionen
- d) et medlem udpeget af ECB
- e) et medlem udpeget af hver af de deltagende medlemsstater, som er repræsentant for den nationale afviklingsmyndighed. **Hvis den nationale centralbank ikke er afviklingsmyndighed, inviteres den til at ledsage den nationale afviklingsmyndighed som observatør.**

2. **Under Afviklingsinstansens plenarmøder såvel som eksekutivmøder bør der være reserveret en plads til en observatør udpeget af ECB.**

3. Den administrerende direktør, den administrerende vicedirektør og de medlemmer af Afviklingsinstansen, som Kommissionen ~~og ECB~~ har udpeget, har en mandatperiode på fem år. Mandatperioden kan ikke forlænges, jf. dog artikel 53, stk. 6.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
	<p>4. Afviklingsinstansens ledelses- og forvaltningsstruktur består af:</p> <p>a) plenarmøder, hvor Afviklingsinstansen varetager de i artikel 47 omhandlede opgaver</p> <p>b) eksekutivmøder, hvor Afviklingsinstansen varetager de i artikel 51 omhandlede opgaver</p> <p>c) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 omhandlede opgaver.»</p>

Begrundelse

For at sikre en mere præcis afspejling af forskellen mellem ECB's rolle i henhold til SSM-forordningen og dens rolle som deltager i Afviklingsinstansen i henhold til forordningsforslaget og for at undgå en potentiel interessekonflikt for det medlem, som udpeges af ECB, anbefaler ECB, at dette medlem deltager i Afviklingsinstansens møder som observatør.

I betragtning af den vigtige rolle og den ekspertise, som centralbanker besidder med hensyn til finansiell stabilitet, og deres makroprudentielle ansvarsområder bør nationale centralbanker — som i henhold til national ret ikke handler i egenskab af afviklingsmyndigheder — have ret til at deltage i Afviklingsinstansens møder som observatør. Endvidere bør de altid inddrages i vurderingen af en afviklingsforanstaltningens systemiske virkning.

Ændringsforslag 16

Artikel 45 Deltagelse i plenarmøder

»Alle Afviklingsinstansens medlemmer deltager i plenarmøderne.«	»Alle Afviklingsinstansens medlemmer og den permanente observatør, som er udpeget af ECB , deltager i plenarmøderne, medmindre et fravær er behørigt undskyldt. «
---	---

Begrundelse

Det bør tydeliggøres, at et medlems fravær ikke er til hinder for at gennemføre et møde eller for en gyldig afstemning, med forbehold af den kommende forretningsorden, som i medfør af artikel 48, stk. 3, kan fastsætte reglerne for, hvornår Afviklingsinstansen er beslutningsdygtig.

For at sikre en mere præcis afspejling af forskellen mellem ECB's rolle i henhold til SSM-forordningen og dens rolle som deltager i Afviklingsinstansen i henhold til forordningsforslaget og for at undgå en potentiel interessekonflikt for det medlem, som udpeges af ECB, anbefaler ECB, at dette medlem deltager i Afviklingsinstansens møder som observatør.

Ændringsforslag 17

Artikel 50, stk. 4 Opgaver, og artikel 51, stk. 4 Beslutningstagning

<p>Artikel 50, stk. 4 »4. Afviklingsinstansen træder sammen i et eksekutivmøde på den administrerende direktørs initiativ eller efter anmodning fra medlemmerne.«</p> <p>Artikel 51, stk. 4 »4. Afviklingsinstansen vedtager og offentliggør på et eksekutivmøde forretningsordenen for eksekutivmøder. Den administrerende direktør indkalder på eget initiativ eller efter anmodning fra to medlemmer til Afviklingsinstansens eksekutivmøder, og møderne ledes af den administrerende direktør. Afviklingsinstansen kan invitere observatører til at deltage i eksekutivmøder på ad hoc-basis.«</p>	<p>Artikel 50, stk. 4 »4. Afviklingsinstansen træder sammen i et eksekutivmøde på den administrerende direktørs initiativ eller efter anmodning fra medlemmerne eller den permanente observatør, som er udpeget af ECB.«</p> <p>Artikel 51, stk. 4 »4. Afviklingsinstansen vedtager og offentliggør på et eksekutivmøde forretningsordenen for eksekutivmøder. Den administrerende direktør indkalder på eget initiativ eller efter anmodning fra to medlemmer og den permanente observatør, som er udpeget af ECB, til Afviklingsinstansens eksekutivmøder, og møderne ledes af den administrerende direktør. Afviklingsinstansen kan invitere andre observatører til at deltage i eksekutivmøder på ad hoc-basis.«</p>
--	---

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Begrundelse

Disse to stykker forekommer ikke at være helt i overensstemmelse med hinanden, da det fremgår af artikel 50, stk. 4, at alle medlemmer kan indkalde til eksekutivmøde. Hvis reglen om, at der skal to medlemmer til at indkalde til et eksekutivmøde, skal bibeholdes, bør ECB have en særlig ret til at indkalde til et sådant møde. Tilsynsmyndigheden kan muligvis se et klart behov for et sådant møde, navnlig efter at have vurderet, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og bør være i stand til i det mindste at indlede drøftelser vedrørende et sådant tilfælde.

Ændringsforslag 18

Artikel 52, stk. 7 Udpegelse og opgaver

»7. En administrerende direktør eller en administrerende vicedirektør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.«

»7. En ~~administrerende direktør eller en~~ administrerende vicedirektør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.«

Begrundelse

Denne bestemmelse forekommer uhensigtsmæssig, hvad angår den administrerende direktør, da der ikke er fastsat nogen undtagelse vedrørende en forlængelse af den administrerende direktørs mandatperiode (i modsætning til bestemmelserne vedrørende den administrerende vicedirektør i artikel 52, stk. 6).

Ændringsforslag 19

Artikel 65, stk. 1 Målfinansieringsniveau

»1. Højest 10 år efter denne forordnings ikrafttrædelse skal Afviklingsfonden råde over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de i henhold til direktiv 94/19/EF garanterede indskud i alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i de deltagende medlemsstater.«

»1. Højest 10 år efter denne forordnings ikrafttrædelse skal Afviklingsfonden råde over finansielle midler svarende til mindst 1 % af de i henhold til direktiv 94/19/EF garanterede indskud i alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i de deltagende medlemsstater. **Ud over dette målfinansieringsniveau bestemmer Afviklingsinstansen en passende referenceværdi vedrørende samlede passiver, som skal nås inden for perioden på 10 år.**«

Begrundelse

ECB mener ikke, at dækkede indskud er det mest hensigtsmæssige benchmark for Den Fælles Afviklingsfonds målfinansieringsniveau, da de ikke i fuldt omfang afspejler mulige finansieringsomkostninger i en afvikling. Dækkede indskud kan være stabile, samtidig med at der er en betydelig stigning i de samlede passiver, eller de kan stige, mens de samlede passiver forbliver stabile. I begge tilfælde ville Afviklingsfondens potentielle eksponering ikke være tilstrækkeligt afspejlet. Det bør også tages i betragtning, at dækkede indskud allerede er sikrede via indskudsgarantiordningen, da denne kan bidrage til afviklingsfinansiering. Dette benchmark bør derfor suppleres med en referenceværdi, der vedrører samlede passiver, som bør kalibreres på passende vis af Afviklingsinstansen, mens 1 % af dækkede indskud bevares som en minimumsgrænse.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 20

Artikel 69, stk. 1 Alternative finansieringsmidler

»1. Afviklingsinstansen kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte til Afviklingsfonden fra finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 66 og 67, ikke er umiddelbart tilgængelige eller tilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden.«

»1. Afviklingsinstansen kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte til Afviklingsfonden fra finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, **navnlig fælles finanspolitiske ressourcer fra de deltagende medlemsstater**, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 66 og 67, ikke er umiddelbart tilgængelige eller tilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden. **Denne låntagning eller andre former for finansiel støtte skal tilbagebetales fuldt ud, såfremt disse foranstaltninger aktiveres.**«

Begrundelse

Midlertidig adgang til finanspolitiske ressourcer vil være et centralt element i den fælles afviklingsmekanismes bagstopperforanstaltninger, da private finansieringsmidler midlertidigt kan slippe op, hvis der er akut uro på de finansielle markeder.

Ændringsforslag 21

Artikel 83 Evaluering

»1. Senest den 31. december 2016 og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning med særlig vægt på overvågning af den potentielle påvirkning af det indre markeds korrekte funktion.

I rapporten foretages der en evaluering af:

...

d) samspillet mellem Afviklingsinstansen og ikke-deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder og indvirkningen af den fælles afviklingsmekanisme på disse medlemsstater.«

»1. Senest den 31. december 2016 og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning med særlig vægt på overvågning af den potentielle påvirkning af det indre markeds korrekte funktion. I rapporten foretages der en evaluering af:

...

d) samspillet mellem Afviklingsinstansen og ikke-deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder og indvirkningen af den fælles afviklingsmekanisme på disse medlemsstater:

e) **anvendelsen, analogt, af kriterierne fastsat i artikel 107 TEUF, når den afviklingsforanstaltning, der foreslås af Afviklingsinstansen, indebærer anvendelse af Afviklingsfonden.**«

Begrundelse

I fremtiden kan en nærmere analyse være på sin plads vedrørende anvendelsen af statsstøttere reglerne analogt og med hensyn til samspillet mellem statsstøttehensyn og hensyn til finansiel stabilitet i forbindelse med afvikling.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Ændringsforslag 22

Artikel 88 Ikrafttræden

<p>»Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.</p> <p>Artikel 7-23 og artikel 25-38 finder anvendelse fra den 1. januar 2015.</p> <p>Artikel 24 finder anvendelse fra den 1. januar 2018.«</p>	<p>»Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>.</p> <p>Artikel 7-23 og artikel 25-38 finder anvendelse fra den 1. januar 2015.</p> <p>Artikel 24 finder anvendelse fra den 1. januar 2018.«</p>
---	---

Begrundelse

Hvis *bail-in-værktøjet* i forordningsforslaget først finder anvendelse fra 1. januar 2018, vil det skabe usikkerhed om, hvorvidt usikret seniorgæld kan underlægges *bail-in*, da medlemsstaterne selv kan beslutte, om de vil afvente indførelsen af en *bail-in*-ramme i deres nationale lovgivning.

Bail-in anses allerede for i vid udstrækning at være indregnet i prisen, så virkningen på finansiering forventes at være marginal. Desuden vil det bidrage til retssikkerhed, konsistens og forudsigelighed, at *bail-in-værktøjet* er til rådighed, så man undgår midlertidige løsninger. På denne baggrund går ECB ind for, at *bail-in-værktøjet* gennemføres tidligere. Desuden vil en tidligere indførelse indebære, at den fælles afviklingsmekanisme vil råde over alle værktøjer og beføjelser, når den overtager ansvarsområderne vedrørende afvikling. En tidligere gennemførelse vil også lette det potentielle finansieringspres på Afviklingsfonden, mens den akkumulerer finansielle ressourcer.

(1) Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår indsættelse af ny ordlyd. Gennemstregning i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at tekst udgår.